

## POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 grudnia 2024 r.

w sprawie **R. M.**, zażalenia R. M. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 2024 r. o nieuwzględnieniu wniosku o umorzenie w całości kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne, zasądzonych od obwinionego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie o sygn. II ZK 47/23

na podstawie art. 206 § 2 w zw. z art. 51 § 1 k.k.w.

### **postanowił**

zażalenie uwzględnić i umorzyć w całości koszty sądowe za postępowanie kasacyjne, zasądzone od R. M. postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie o sygn. II ZK 47/23, w wysokości 20 (dwadzieścia) złotych.

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2024 r., sygn. akt II ZK 47/23, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację obwinionego R. M. - byłego aplikanta radcowskiego od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 19 stycznia 2023 r., sygn. akt [...], utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej

Izby Radców Prawnych [...] z dnia

27 stycznia 2022 r., sygn. akt [...], obciążając obwinionego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne, w tym wydatkami w kwocie 20 zł.

Wnioskiem z dnia 17 sierpnia 2024 r., R. M. zwrócił się do Sądu Najwyższego o zwolnienie go od obowiązku uiszczenia opłaty w wysokości 20 zł, wskazując, że nie jest w stanie wnieść tej opłaty bez uszczerbku dla utrzymania koniecznego dla siebie. Oświadczył ponadto, że nie posiada żadnego majątku, a jego miesięczny dochód wynosi 215,84 zł. Wskazał też na konieczność ponoszenia kosztów rehabilitacji i leczenia.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2024 r. sygn. akt II ZK 47/23 wniosku nie uwzględnił.

Zażalenie na powyższe wniósł R. M. wskazując, że jest osobą niepełnosprawną oraz bezdomną, a jego jedyny dochód w wysokości 215,84 zł pochodzi z [...].

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

W świetle przedstawionych powyżej okoliczności i wbrew zaskarżonemu postanowieniu, wnioskodawca przedłożył stosowne dokumenty i wykazał, że uiszczenie przez niego wymagalnych należności sądowych byłoby bardzo utrudnione, zaś ewentualne wdrożenie postępowania egzekucyjnego nie zagwarantowałoby rezultatu w postaci zaspokojenia należności Skarbu Państwa, z kolei koszty egzekucji znacznie przerosłyby egzekwowaną należność. Przedstawiony natomiast argument w uzasadnieniu postanowienia z dnia 28 sierpnia 2024 r. sprowadzający się do tego, że skoro stać było obwinionego na zapłacenie operatorowi pocztowemu kwoty 6,80 zł za przesyłkę zawierającą wniosek o umorzenie kosztów, to stać go było na ich zapłacenie, jest całkowicie niezrozumiały i nie do zaakceptowania bowiem ogranicza ubogie strony do dochodzenia swoich praw lub też kontroli decyzji dla nich niekorzystnych. Dlatego też zażalenie R. M. zasługiwało na uwzględnienie.

Kierując się powyższym orzeczono, jak na wstępie.

[M. T.]

[a]